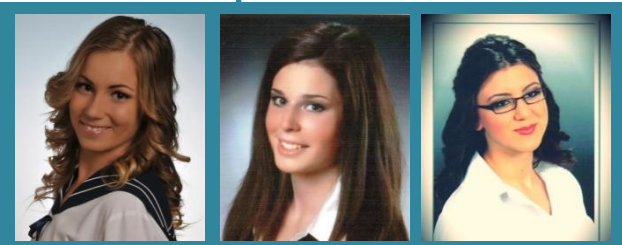

Hallgatóktól hallgatóknak...

Forgó Kitti Ildikó, Nagy Réka, Ponyokai Laura Éva: A szakdolgozatírás nehézségei

Bátran mondhatjuk, hogy a szakdolgozat megírása az egyetemisták életében az egyik legnehezebb feladat, igazi mérföldkőnek számít a tanulmányok során. Nagyon összetett munka, kivitelezése sok időt és energiát igényel. Bármilyen hihetetlen, az első lépés a legnehezebb. Az induláshoz tartozik a téma kiválasztása, a konzulens keresése. Számos kérdés és nehézség bukkan fel ilyenkor. Hogyan kezdjek bele? Milyen témát válasszak? Leggyakrabban ezek a kérdések merülnek fel a hallgatók körében. Elsőre ijesztőnek tűnhet azok számára, akik még a szakdolgozat megírása előtt állnak. Mivel mi is ebben a cipőben járunk, nagy izgalommal vágunk neki a feladatunknak, amely során harmadéves, végzős társainktól gyűjtöttük össze tapasztalataikat a szakdolgozatírás nehézségeiről.

A munkánk megkezdése előtt kérdéseket gyűjtöttünk össze a témával kapcsolatban. A kérdésekből ezután egy kérdőívet állítottunk

össze, ami nyolc átfogó kérdésből állt. A kérdőív elkészítése után néhány hipotézist állítottunk fel, amelyben megfogalmaztuk azt, hogy mit várunk a válaszadóktól. Első hipotézisünk az volt, hogy a hallgatók a szakdolgozati munkát a téma kiválasztásával kezdik meg. Második hipotézisünk szerint a tanulók a legtöbb segítséget a konzulens-től, illetve az intézeti oktatóktól kapják. Harmadik feltevésünk: a végzősök a legnehezebb feladatnak a szakirodalmi áttekintést és a bevezetés megírását tartják. Utolsó hipotézisünkben pedig azt mondtuk ki, hogy a szakdolgozatírók többsége a munkát az utolsó félévben kezdi meg. A hipotézisek felállítása után következő lépésként a meglévő kérdőívünket eljuttattuk a szakdolgozatírókon már átesett társainkhoz. A válaszokat részben személyes, részben pedig internetes lekérdezés útján gyűjtöttük össze. 25 hallgató válaszolt készségesen a kérdéseinkre. A kapott válaszokat a következőben

fogjuk részletesen elemezni.

Első kérdésünkben arra voltunk kíváncsiak, hogy a munka megkezdése előtt konzulenszt vagy témát választanak először a diákok. A válaszadóink közül 15-en témát, 5-en konzulenszt választottak először, míg 5-en voltak azok, akik mindkettőt egyszerre. A kapott adatok számunkra nem okoztak meglepetést, hiszen mi is hasonló eredményekre számítottunk. Véleményünk szerint a legtöbb tanuló egy konkrét témával kezd bele a munkába és csak utána választ az érdeklődési köréhez illeszkedő témát meghirdető konzulenszt vagy szaktanárt. Azonban érdekesnek találtuk, hogy azonos számban voltak azok, akik először konzulenszt választottak és azok, akik mindkettőt egyszerre.

Második kérdésünkben egy tízes skála segítségével szeretnénk mérni, hogy a választott téma mennyire érdekelte a szakdolgozatírókat. Eltérő eredményeket kaptunk. Legtöbben, 12-en a skálán a tízest jelölték be, ami azt jelentette, hogy nagyon érdekelte az illetőket az adott téma. Egy személy volt az, aki a kilences számot jelölte be. Öten a nyolcas számmal jellemezték érdekeltségüket a témájuk iránt. Három tanuló jelölte be a skálán a hetes számot, míg három a hatost. A legacsonyabb érték a 4-es volt, amit egy hallgató adott meg. Meglepőnek találtuk a sok eltérést. Úgy gondoltuk mindenki 8 vagy annál nagyobb számmal fogja jellemezni az érdekeltségét, ezzel szemben még igen alacsony szá-

mokkal is találkoztunk. Véleményünk szerint, igazán sikeres munkát kellő érdeklődéssel lehet kivitelezni, amihez hátráltató tényező, ha a téma nem elég érdekes az egyén számára.

Harmadik kérdésünkben még továbbra is a választott kutatási területre fókuszáltunk, ugyanis arra voltunk kíváncsiak, hogy a jövőben szeretne-e a válaszadó a szakdolgozati témájával foglalkozni. Igennel válaszoltak 17-en, nemmel pedig 8-an. Az előző kérdés csatlódásai után, a harmadik kérdés esetében örömmel tapasztaltuk, hogy a válaszadók 68%-a szívesen foglalkozna a választott témájával a dolgozat megírását követően is. Feltételezzük, hogy a munka során a kezdeti elégedetlen választás után sikerült olyan területeit is megragadniuk a témájuknak, ami újabb munkára ösztönzi őket.

A következő kérdésünk a második hipotézisünkre épült. Arra voltunk kíváncsiak, hogy a szakirodalom kiválasztásában ki állt a hallgató segítségére, kihez fordult kérdéseivel. Felvetésünk beigazolódnak látszott, hisz a 25 kitöltött kérdőívből 17-ben szerepelt a konzulensz, illetve az intézeti oktató. A hallgatótársak is nagy segítséggel lehetnek a keresésben, amit a kérdőív eredménye is igazolt, hiszen 8 fő válaszában olvashattuk a szaktársakat is. Továbbiakban, 3 válaszoló a könyvtárosokat említette és akadtak olyanok is, akik önmagukban bíztak a legjobban, nem kértek külső segítséget, róluk azonban csak kis számban beszélhetünk, a feladatunk esetében ez 2 főt érintett. A

dolgozatot, felépítése alapján 4 nagyobb egységre bontottuk a kérdőívünkben és ezek alapján mértük fel, hogy egy-egy rész elkészítése mekkora nehézséget jelentett a hallgatók számára. A válaszokat 1-től 10-ig tartó skálán jelölhették be. A kapott válaszokat átlagolva, a következő eredmények születtek. A bevezetés részt a válaszolók 5-ös illetve 6-os erősségűnek ítélték meg. A második rész a szakirodalom áttekintése volt, a hallgatók szerint könnyebb feladatrészt volt az előzőnél, hiszen átlagosan a 4-es és az 5-ös értéket jelölték. A harmadik feladatkör a kutatás nehézségi szintjére mutatott rá. Átfogó, sokszor a hallgatók által még nem ismert feladatról van szó, azonban átlagosan 4-es, 5-ös értéket jelöltek, ami meglepő volt, hiszen azt feltételeztük, hogy nagyobb eltérést fog mutatni az előző két részhez képest. A negyedik és egyben az utolsó egység a befejezés, a bevezetéssel összekapcsolva ad egy keretet a teljes munkának. „Minden kezdet nehéz.” - tartja a mondás, azonban hasonlóképpen igaz ez a befejezésre is. A megkérdezettek is így vélekedtek, hiszen a négy rész közül ezt jelölték a legnehezebbnek átlagosan, 6-os, 7-es értékekkel.

A szakdolgozat készítése minimum 3 féléves folyamat, amely idő alatt a szakdolgozónak sok feladata van. Ezért célszerű a feladatokat szétosztani és félévekben nézni a munkavégzés folyamatát. A szakdolgozati munkával foglalkozó félévek közül az első félévben – ez általában a hallgató 3. féléve - a

megkérdezettek közül 5 ember választotta ki a témáját, 3 a konzulens és 17 fő az, aki mind a kettőt. 7 hallgató már ebben a félévben leszűkítette a témáját. A válaszadók közül 5-en az adatgyűjtést is megkezdték. A szakdolgozati munkával foglalkozó második félévben elvégzett munkákról kapott információk eléggé szerteágazóak. A válaszadók 40%-a a szakirodalmak feldolgozásával töltötte az idejét. 30%-a továbbra is a konzulens- és témaválasztással foglalkozott, 20% a tágabb témakörből keresett magának egy megfelelő téma-címet. A fennmaradó 10% pedig már a minták feldolgozását is megkezdte a szakdolgozati munkával foglalkozó 2. félévben. Aki folyamatosan foglalkozott a szakdolgozattal, annak a 3. félévre a dolgozat megírása maradt, amelyhez megvolt minden szükséges szakirodalom elemzése, mintavétele és a kapott adatok feldolgozása is egyaránt. A kérdőív kitöltői között 3 ember az, aki már minden kellő nyersanyagot előkészített a 3. féléves munkájához. A válaszadók között szerepelt 6 fő, akik csak ekkor kezdték el a teljes munkát, onnantól kezdve, hogy konzulens és témát választottak. A 16 fő, akikről eddig nem esett szó, adatfeldolgozással (5 fő), vizsgálat alanyainak kiválasztásával (6 fő), szakirodalmak keresésével és azok feldolgozásával (5 fő) tevékenykedett. A kérdőívünk utolsó részében már az elkészült dolgozatról kérdeztük hallgatótársainkat. Arra voltunk kíváncsiak, hogy visszatekintve a szakdolgozatukra, hogyan értékelik a saját

munkájukat. Ez esetben is megadtunk néhány válaszlehetőséget, amelyek a következők voltak: Szerintem sikeres, kreatív munka volt. Véleményem szerint fölösleges kényszermunkát végeztem. Egyéb. A 25 megkérdezett hallgatóból 18 személy válaszolta azt, hogy sikeres munkának tartja a dolgozatát. Örömeinkre szolgált, hogy ilyen sokan értékelték munkájukat sikeresnek. Egy dolgozat sikere nagyon sok mindenben múlik. A befektetett energia pedig mindenkor megtérül, így plusz öröm, ha visszatekintve a saját munkánkra elégedettség tölt el bennünket. Sajnos akadtak olyan hallgatók, számszerűen 6-an, akik felesleges kényszermunkának tartották a szakdolgozatírást. Talán ez betudható annak, hogy nem megfelelő témával foglalkoztak, nem keltette fel érdeklődésüket az adott terület, illetve, hogy kapkodó munkát kellett végezniük. Egyéb opciót egy személy jelölt, amelyet a következőképpen indokolt: „Szerintem mindenből lehet tanulni valamit, így nem felesleges.” Úgy gondoljuk, ez egy megfelelő hozzáállás egy ilyen tartalmas munka végzésekor. Végezetül néhány mondatot kértünk ajánlasként azok számára, akik még a szakdolgozati munka kezdetén állnak. Ezekből idéznénk néhány gondolatot. „Ne kötelező feladatnak érezd, hanem egy, az életedet akár nagyban befolyásoló lépésnek! A sikeres szakdolgozat remek ajánlólevél lehet a jövődre nézve! Lehet, hogy egy állásinterjúban a szakdolgozatodra lesznek

kíváncsiak, ezért légy vele alapos és vedd komolyan!” A következő ajánlás így hangzik: „A legfontosabb nem egy tökéletes téma kiválasztása, ami mindent visz, hiszen sokan arra játszanak, hogy egy ütős témával nyert ügyük lesz. Minden a téma tálalásán múlik.” A legtöbben viszont arra figyelmeztetik alsóbb évfolyamos társaikat, hogy időben kezdjék el a szakdolgozattal való munkát, hogy egy nyugodt és átgondolt folyamat eredményét nyújthassák be. Senki ne féljen segítséget kérni, ha elakad, hiszen a konzulens tanár nagyon sokat segíthet. Ezúton is köszönjük a harmadéveseknek a bátorító, biztató szavakat.

A kapott válaszok elemzése után újra elővettük a hipotéziseinket. Voltak, amelyek beigazolódtak, mint például az is, hogy a szakdolgozati munka első lépéseiben a hallgatók először a témát választják ki. Az a feltevésünk is igaznak bizonyult, miszerint a legtöbb segítséget a hallgatók a konzulensektől és intézeti oktatóktól kapják. A harmadik hipotézisünkben az az érdekesség, hogy csak részben nyert beigazolódtak. Úgy tűnik a válaszok alapján, hogy nem a szakirodalmi áttekintés a legnehezebb része a munkának, a bevezetés megírása ennél is nagyobb nehézséget jelent. Az utolsó hipotézisünk azonban szintén beigazolódtak. Mindösszesen 3 főről számolhatunk be, akik mindent előkészítettek, ami a harmadik félévi munkájukhoz, vagyis magának a dolgozat megírásához szükséges. Velük ellen-

tétben, 22 fő még mindig csak a munka elején járt, vagyis az utolsó félévben kezdett el komolyabban foglalkozni a feladatával. Úgy gondoljuk nagyon hasznos feladatot kaptunk azzal, hogy felmérhettük a szakdolgozat megírásának nehézségeit, olyan hallgatók segítségével, akik már megfelelő tapasztalattal rendelkeznek ezen a téren. Megtanulhattuk mire érdemes odafigyelni, hogyan érdemes a mun-

kát elkezdni. A kérdőívben szereplő egyes kérdések rámutatnak a feladat összetettségére, de közben útmutatót is adhatnak az akadályok leküzdésére. Bízunk abban, hogy másoknak is segítséget adhatunk ezzel a beszámolóval. Mindenkinek sok sikert és eredményes munkát kívánunk a szakdolgozatíráshoz az elkövetkezendőkben. ◀

Sebők Zsuzsanna és Rozsnyói Gréta:

Ballagás – 2015 május

2015. május 14-én ballagtak az SZTE JGYPK Alkalmazott Egészségtudományi és Egészségfejlesztési Intézetének rekreációs szervezés és egészségfejlesztés szakos végzősei. A ballagókat a kar főépületének dísztermében rendezett ünnepségen tanáraik és a műsort adó másodévesek búcsúztatták. Ahogy ehhez az alkalomhoz illik, virágokkal szépen feldíszített terem fogadta az ünneplőket.

A műsor Bagdi Balázs szereplésével kezdődött, aki énekelt és gitározott, dallal köszöntötte a ballagókat.

Ezután ünnepi köszöntést hallhattunk. A három év felidézése egy rövid, de annál megha-

több PPT segítségével történt, melyen az egyetemi életük kezdetétől - az első tanév elején rendezett *Életmódtábortól* – a későbbi szemeszterek eseményeit végigkövetve, fotók segítettek emlékezni az együtt töltött évek élményeire.

Kívülállóként megfigyelhettük - és számomra különösen jó volt látni -, hogy a vetített képek valóban felidéztek a végzős diákokban egy-egy kedves emléket, történetet, melyet sokatmondó összenézések és nevetések kísértek.

A ballagók nevében Borzák Kittitől hallhattunk egy elköszönő, búcsúzó beszédet, a megélt örömeiket, nehézségeket összefoglaló visszatekintésben is az elmúlt három évben közö-